

Å jänta å ja. (Värmlands-polska)

Folksong from Värmland, lyr. F.A.Dahlgren

1 Å jänta å ja, å jänta å ja, allt up - på lan - da - vä - gen. Å ja, Å
 2 Å jänta å ja, å jänta å ja, allt i Ran - sä - ters kör - ka. Å ja, Å
 3 Å jänta å ja, å jänta å ja, allt på mid - som - mar - va - ka, Å ja, Å
 4 Å jänta å ja, å jänta å ja, allt ut - i pol - ske - dan - sen, Å ja, Å
 5 Å jänta å ja, å jänta å ja, allt ut - i grö - na lun - den. Å ja, Å
 6 Å jänta å ja, å jänta å ja, allt i Ran - sä - ters kör - ka. Å ja, Å

jän - ta å ja, å jän - ta å ja, allt up - på lan - da - vä - gen. Där
 jän - ta å ja, å jän - ta å ja, allt i Ran - sä - ters kör - ka. Där
 jän - ta å ja, å jän - ta å ja, allt på mid - som - mar - va - ka. Där
 jän - ta å ja, å jän - ta å ja, allt ut - i pol - ske - dan - sen. För
 jän - ta å ja, å jän - ta å ja, allt ut - i grö - na lun - den. Där
 jän - ta å ja, å jän - ta å ja, allt i Ran - sä - ters kör - ka. Där

möt - te ho mej en mor - go så klar å so - la den sken på
 blickar ho på mej så him - me - lens blått, å ö - ga det for så
 råka vi va - rann med frä - san - de fröjd, och allri har jag nån - sin
 där tog jag tag ut - i hen - nes hand, För ögat skym - des bort båd
 stal jag mej en köss så ro - sen - de - röd, och talte om för hen - ne
 sto - do vi nu vid al - ta - ret just, å lo - va - de tro i

himme - la så rar, å vac - ker som lju - sa da - gen ho var: Mitt
 blix - tran - de brått, å allri nån - sin har ja tåcke sal - va fått, Ja
 känt mej så nöjd, ja kas - ta mi - na ben i him - me - lens höjd, och
 him - mel och land, Hur dan - sen den gick det vet jag in - te grand, När
 he - la min nöd, Å frag - te om ho ville de - la mitt bröd, och
 nöd å i lust, å allt till den all - ra sis - tas - te pust, så

hjär - ta var tog du vä - gen?
 miste kav min he - la styr - ka.
 hoppa ö - ver al - la ta - ka.
 som ja - ag kom till san - sen.
 ho sva - ra ja på stun - den.
 tro - get va - ran - dra dör - ka.